

ЮЗЬКІВ Ярослав Богданович

Випускник факультету
декоративно-прикладного мистецтва (1981 р.)

Голова предметно-методичної комісії
відділу скульптури Львівського державного
коледжу декоративного та ужиткового
мистецтва ім. Івана Труша. Член НСХУ

◀ Протест. Дерево,
41x29. 2004
▶ Гармонія. Мармур,
56x14x12. 2007
▶ Вавилон. Бронза,
63x20x3. 2009

Народився 2 січня 1955 р. у м. Долина Івано-Франківської області в родині робітників. Батько, Богдан Михайлович, працював електрослюсарем в управлінні «Долина-нафтогаз», мати, Стефанія Данилівна (з родини Сеньків), була техпрацівницею у СШ № 2 м. Долини. У родині завжди були творчі люди — прадід по материнській лінії Яків Корпан, його син Григорій та онук Микола (дядько Ярослава Богдановича) займалися різьбярством, працювали з каменем та малювали, тому хлопцю передалося вміння бачити прекрасне довкола себе й бажання відтворювати його в мистецтві. Згодом він навчався у дитячій художній школі м. Долина, де його першим учителем став Олексій Михайлович Фрицин, який відкрив у Ярославі потяг до творчості й сприяв формуванню його світогляду.

Свою діяльність Ярослав Юзьків розпочав ще студентом п'ятого курсу Львівського державного інституту прикладного та декоративного мистецтва — в 1980 році став учасником двох обласних виставок. Відтоді він регулярно бере участь у різноманітних місцевих, національних та міжнародних виставках, конкурсах, творчих пленерах.

Якщо перший учитель пробудив зацікавленість до мистецтва, то навчання в Академії дало Ярославу Богдановичу міцну опору й чітко визначило його творчі уподобання на наступні роки творчої діяльності. Усіляко сприяли цьому викладачі кафедри кераміки Іван Миколайович Франк (композиція) та Іван Васильович Якунін (скульптура).

За роки навчання Ярослав Юзьків, як і всі тодішні студенти інституту, мав нагоду під час канікул відвідати Прибалтику (Вільнюс, Каунас, Ригу, Таллінн), і був вражений оригінальністю творчого мислення тамтешніх митців, розкутістю, експериментальністю — попри те, що всі творчі люди були в ті роки під пресом ідеології. Глибокий слід у пам'яті залишили лекції професора-мистецтвознавця Володимира Антоновича Овсійчука, ґрунтовні знання, якими він володів, артистизм та віртуозна подача матеріалу студентам.

Життєве кредо Ярослава Богдановича вміщується в одному слові — *свобода*, а творче — *чуття міри та максимальна стислість вислову*.